

NR FLEMLING CHRISTENSEN
LUNDGARDEN

SA 256

SPEJDERNES MAGASIN

40. årgang

nr. 1 . januar 1956

Her i januar — husk nu, det er i januar — medens vi sidder ved morgenmaden på vor solbeskinnede veranda, kan vi få vinduer og morbær, hvis vi har lyst til det, for ikke at tale om paw-paw'er og mangoer og desuden også honning, og det er en ekstragod honning.

Hvis man vandrer omkring i omegnen, vil man mange steder se et stykke træ hænge oppe mellem træernes grene.

Disse træstykker er bikuberne her i landet.

Når en indfødt vil have en bikube, fælder han et træ og deler det i stykker på 75 centimeters længde. Derefter udhuler han træstykkerne og brænder en bestemt slags blade inde i dem for at give dem den rette duft.

Han skærer derefter en gren af for at lave sig en MBOGORO eller en krog, ved hjælp af hvilken han kan hænge bistadet vandret op i et gaffelgrene ende ved hjælp af friske hudstrimler og hænger det hele op på en gren ved hjælp af den krog, som udgør den anden ende af mbogoro'en. Hvert bistade er mærket med ejerens særlige kendetegn.

Derfor er det nødvendigt at gennemføre en særlig ceremoni, som skal overtale bierne til at komme og bosætte sig i det udhulede træstykke, samt for at forhindre tyve i at stjæle honningen. Efter at staget er udrøget med blade, lukkes enderne, og derefter begynder man at fløjte en bestemt melodi for at hidlokke bierne, og tilsidst udstøder man en frygtelig forbandelse mod enhver, der vil vove at røre bistadet. Enhver indfødt ved, at en bistade har en sådan forbandelse hængende på sig, og vil ikke vove så meget som at røre det.

Mr. Leakey, som har beskrevet denne »biavl« i sin bog »White African«, fortæller, at han ikke troede meget på denne fløjten og hængte derfor sit bistade op ved siden af fem andre, som havde været ceremonien igennem.

Alle hans indfødte venner lo ad ham og sagde, at han aldrig ville få bier til at komme i det stade.

Og det skete virkelig, som de havde sagt. I løbet af få uger var de fem bistader fyldt med bier, medens hans eget forblev tomt.

Så bestemte han sig til at bruge den gammeldags engelske metode, i løbet af nogle dage havde han fan-

BADEN-POWELL

tegner og fortæller om

MBOGORO'EN

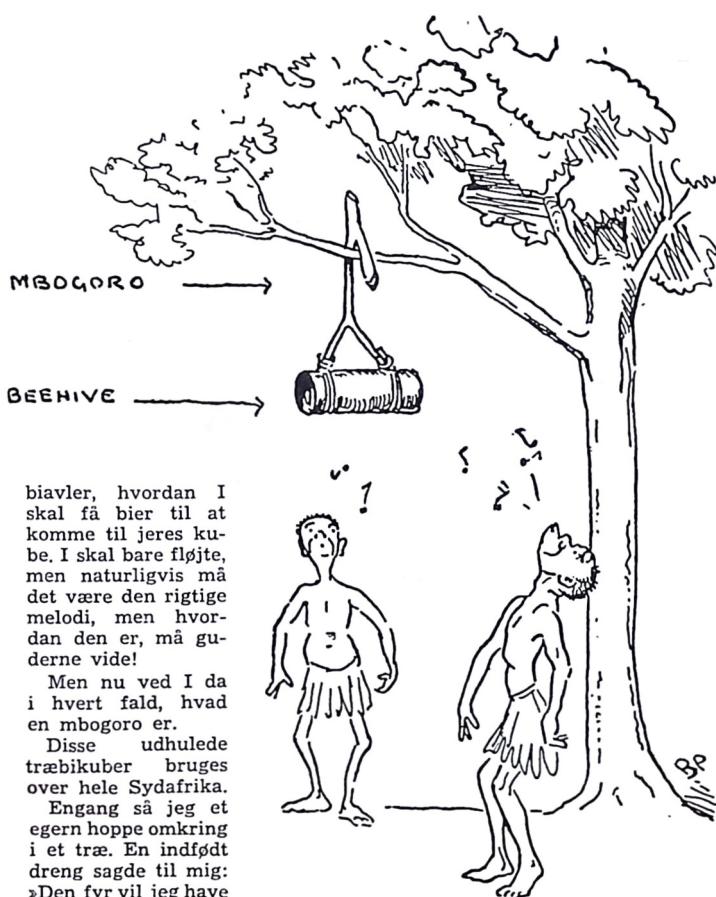
get en bisværm og puttet den ind i sin kube. Næste dag sagde sværmen farvel og fløj ud af den igen.

Så endelig besluttede mr. Leakey sig til at lade fløjteceremonien foretage, og allerede den næste dag kom der en bisværm og tog hans kube i besiddelse.

Så nu ved enhver af jer, der er

fat i, og idet han stak en økse i sit bælte, begyndte han at klatre op i træet. »Ok, din lille klovn,« tænkte jeg, »du vil aldrig så meget som komme i nærheden af det livlige lille bæst.« Men jeg havde ikke lagt mærke til, at der var et gammelt, tomt bostade mellem grenene. Det vidste imidlertid drengen, og han vidste åbenbart også, hvad det kunne bruges til. Da hr. egeren opdagede, at han blev jaget, sprang han fra gren til gren, og tilsidst hoppede han med et vældigt sæt ind i det tomme bostade.

Drengen sprang hurtigt til og stoppede hullet til, således at egeren ikke kunne komme ud og klatrede lidt efter ned fra træet med bikuben og sin fange.

biavler, hvordan I skal få bier til at komme til jeres kube. I skal bare fløjte, men naturligvis må det være den rigtige melodi, men hvordan den er, må guderne vide!

Men nu ved I da i hvert fald, hvad en mbogoro er.

Disse udhulede træbikuber bruges over hele Sydafrika.

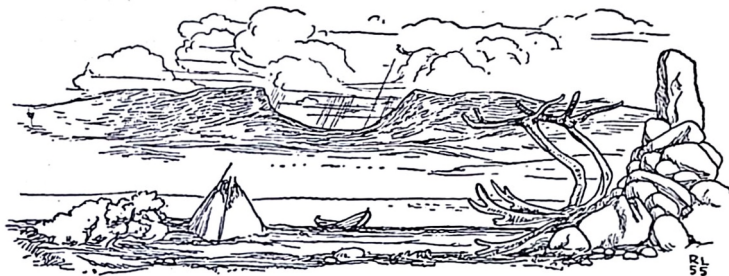
Engang så jeg et eger hoppe omkring i et træ. En indfødt dreng sagde til mig: »Den fyr vil jeg have

Fut — fut — — fut — — — fut
— — — fut — psssssh.

Endelig, efter 2500 km's jernbanerejse, var vi der! »Abisko«, skreg togbetjenten. 35 søvnige spejdere tumlede ud af toget — krumbøjjet og halvt skjult af en kæmpemæssig rygsæk. En stor sky, der svævede over stationsbygningen, nærmede sig hurtigt. B-z-z-z-z-z; av! vore »gode venner« for de følgende 10 dage, myggene, havde indledet bekendtskabet med at stikke snablen i en lille spejder.

Fra Sveriges Scout förbund havde vi som den eneste danske trop fået lov at deltage i Midnatssolslægret i Abisko, en lille by ca. 200 km nord for polarkredsen.

Langt om længe fandt vi vores barak. Men — ak og ve — der var kun plads til 12. Heldigvis fik vi tildelt et telt med plads til 20, så humøret klarede jo op ved udsigten til ikke at skulle ligge i lag! — Et par timer senere kom en af lejrcheferne og meddelte, at vi (skovmændene) skulle ligge i en teltlejr sammen med alle de andre skovmænd. Vi var 10. Så snart vi havde fået rejst teltene og i det hele taget indrettet lejren, gik vi en tur rundt og så på det forskellige. Der var endnu ikke ankommet andre spejdere, de kom først kl. 6 om aftenen med »scout-expressen« — et mærkeligt navn for et bumletog, der sneglede sig afsted. — Ifølge

timer, før vi opdagede, at de store skifersten, som lå spredt rundt om i terrænet, kunne bruges til lænestole. 10 store lænestole, beklædt med rensdyrskind — som man kunne låne i lejrboen — skød straks op rundt omkring lejrbalet. Endvidere blev der lavet en kæmpebørstebageovn, hvor vi bagte et halvt hundrede rundstykker, som vi havde tænkt os at spise om natten — vi gik altid temmelig sent i seng, fordi det vedblev at være lyst. Men det gik helt anderledes, end vi havde regnet med. Da de andre skovmænd så, hvorledes vi havde indrettet vores lejrplads og duften af rundstykker bestandigt kildede dem i næsen, begyndte de lidt efter lidt at strømme til, og vi opdagede hurtigt, at trangen til mad og drikke ikke er særegen for danskeren. Vi måtte se det meste af vor the og vore rundstykker forsvinde som

placeret i —, en maler- og billedskærerkonkurrence og meget andet. — I billedskærerkonkurrencen var det forøvrigt en af vore skovmænd, der fik 1ste præmie.

Skovmandshiken var for os skovmænd ubetinget lejrens største oplevelse. Vi startede en dag med strålende vejr efter at have fået udleveret en hel del konserver plus et kogeкар. Hiken var ordnet således, at de forskellige afdelinger (vi gik tropvis) fik et bestemt punkt at vide. Der skulle de så allesammen være til det og det bestemte klokkeslet — ruten måtte vi selv bestemme. Første punkt, vi fik opgivet, lå ca. 7 km væk, men vel at mærke 1000—1100 m oppe. Vi regnede selvfølgelig med, at vi sagtens kunne klare det på de 4½ time, vi havde fået til at nå det, men det kom til at knibe tilsidst. De første 3 km lå terrænet fuld-

På LAPLANDSTUR med Asser Riigs trop

lejrprogrammet skulle vi den samme aften have været oppe på Nulolja, et 1200 m stort bjerg 5 km fra lejren, for at se midnatssolen. Men desværre blev det af en eller anden grund aflyst. I stedet for besluttede nogle af os selv at gå op på bjerget, og udsigten var umagen værd.

SKOVMÆNDENE INDRETTET SIG

Den opfattelse, at danske skovmænd altid forstår at gøre sig det behageligt, blev her yderligere bekræftet. Der gik ikke ret mange

dug for solen — tilbage blev der kun theblade og krummer, som vi med glubende appetit kastede os over.

GODT LEJRPROGRAM

Selve programmet for lejren var ordnet særdeles fortræffeligt. Medens der for skovmændene var arrangeret en 3-dages hike i bjergene (herom senere), skulle de mindre spejdere, under ledelse af deres tropsfører, selv tage på småture rundt om i omegnen. Desuden var der arrangeret en fodboldkonkurrence — som vi dog ikke blev

kommen vandret — men så kom stigningen. Det er vist noget af det hårdeste, vi nogensinde har været med til; bjergsiden var ca. 45° det meste af vejen, og med en tung opbakning på ryggen var det ikke altid let at komme fremad.

Af og til var vi så udmattede, at vi med korte mellemrum måtte holde et lille hvil for at puste ud, men fremad gik det dog, og vi kom ovenikøbet 8 min. for tidlig. Her holdt vi 1 times rast og fortsatte så til overnatningsstedet, der lå 5 km længere mod øst. Det var lige ved siden af en elv, der 200 meter

længere fremme løb ud under en lille gletcher. Vi smed tøjet og hoppede i vandet — og fik vist alle et chok, så koldt var det — men det friskede vældigt op. Her så vi forøvrigt et ejendommeligt syn: Nordmændene kørte slalom ned ad sneen, kun på deres skistøvler, og så vidt jeg husker, var der ikke een eneste, der faldt. En ting, der også bidrog til at gøre hiken spændende, var rensdyrgevirene. De lå spredt rundt omkring, og hver gang en af deltagerne så et, styrtede han med vanvidet lysende ud af øjnene frem for at få først fat i det. Det var faktisk ikke så få, man kunne finde. Gennemsnitlig fandt vi vel 4—5 stykker hver.

HIKEN I ET USÆDVANLIGT TERRÆN

Næste dag skulle vi gå 15 km i eet stræk og så overnatte. Det stykke natur, vi her fik at se, var sikkert det skønneste på hele turen. Bjergene skød op alle vegne, og da vi for det meste gik på en højderyg, havde vi en vidunderlig udsigt over hele området. Desværre var der flere afdelinger, der ikke kunne indse fordelene ved at gå længere end højst nødvendigt og til gengæld få en bedre tur! — i stedet for gik de nede i dalen og skød hele tiden genvej, hvis de kunne komme til det. Det sted, hvor vi denne dag skulle overnatte, lå nede ved to

søer, hvorimellem der gik en rivende men lavvandet elv, i hvilken der forøvrigt stod en hel del laksørreder, som vi med ærgrelse måtte se uskadt svømme frem og tilbage. — Fiskestængerne havde vi jo ikke taget med p. gr. af deres vægt. — På det sidste stykke af hiken skulle vi ligeledes gå 15 km. Her var det iøvrigt kun danskerne, der ikke skød genvej. Vi fik en herlig tur gennem et terræn, der lidt efter lidt blev oversået med birketræer, fordi højden langsomt tog af, efterhånden som vi kom længere fremad. På den sidste del af turen var vi nu lidt trætte, men hver gang vi mødte en eller anden, mandede vi os dog op og trampede afsted, som om det var ganske naturligt for os at gå med den fart efter en tur på 45 km. Skønt vi havde gået en strækning, der var temmelig stor, var vi alligevel den tredieførste patrulje der ankom, hvilket vi jo pralede en smule med bagefter — men kun en lille smule.

LAPPERNE GØR FORRETNINGER

Medens skovmændene var på hike, gik de mindre spejdere som sagt rundt i omegnen. Bl. a. havde vores trop en tur til Lappeporten.

Nede ved jernbanestationen havde nogle lapper slået sig ned med alt deres kram, som de havde en strygende afsætning på, skønt det var rene ågerpriser, de til tider forlangte. Bl. a. havde en af dem et rensdyrskind som, da vi kom, kostede 15 kr. Et døgn senere var det steget til 25 kr. — og blev solgt for den pris. Forøvrigt så det lidt malplaceret ud, når lapperne i deres nationaldragter kom kørende til byen på knaltert.

Så godt som hver aften var der arrangeret lejrball med forskellig under-

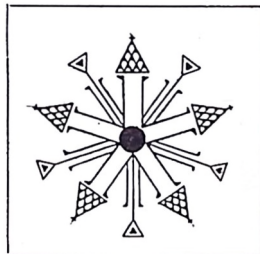
En lap, der sælger rensdyrgevir.

holdning. Hver trop skulle helst opføre noget, og eftersom vi var ca. 1900 spejdere, fordelt på 90—100 troppe, var der aldrig mangel på underholdning. Vores trop opførte en sketch, som vi kaldte »Cirkus Lapland«. Den vakte stormende lykke, men på grund af den begrænsede tid kunne vi desværre ikke nå at opføre det hele.

Sidste dag vi var i Abisko, blev der afsløret et klokkeårn, som de forskellige skovmænd havde lavet til brug for byen, der ingen klokke havde. Afsløringen skete under megen højtidelighed. Bl. a. var der en biskop, som holdt en tale og takkede for den smukke gave.

Tidlig næste morgen rejste vi atter hjemad — en vidunderlig oplevelse rigere.

A/S Keith's.

Lejrens bomærke.

FORSIDEBILLEDET

er taget af Kai Aage Greiber, Kong Eriks trop, og er et af de præmierede billeder fra fotokonkurrencen.

I dette terræn færdedes troppen. Lapperne i baggrunden.

FÆRDSSELSMÆRKET

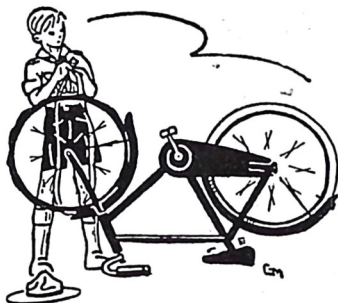
Lonely Bull afslutter sin gennemgang af dette duelighedstegn

CYKLENS Udstyr

Hvordan ser du (altså din cykel) ud — bag fra — i måneskin? Dit katteøjle er rent, ikke? eller var det kun rent, dengang det blev sat på? Et katteøjle har kun værdi, når det er rent og sidder rigtigt. Se på de forskellige cykler, som du møder på din vej, og du vil (når du bruger din logiske sans) indse, at mange katteøjle faktisk ikke kan reflektere lys rigtigt: nemlig i »hovedet« på dem, der kommer bagfra. Heldigvis har mange »katteøjle« ret stort spillerum, hvori de virker; men se alligevel efter, om dit sidder bedst muligt. (Når det sidder for lavt, bliver det også lettere dækket af snavs).

Hvordan var det med din dynamolygte? Kan du »blænde nede«? I alt fald skulle du rette den således ind, at selve kernen i lyskeglen er rettet lidt til højre for din kørselsretning: Det er nemlig der, hvor du har brug for lyset, så at du kan følge rendestenen eller rabatten, og så får du også meget nemmere øje på parkerede biler.

Til den fulde beherskelse af cyklen er det absolut nødvendigt, at du kan nå jorden med i alt fald begge fødders tåspidser, og sadlens hældning og højde over jorden indstiller du ved hjælp af nogle møtrikker under sadlen. Men sadlen skal spændes rigtigt fast efter justeringen.

Lås har du selvfølgelig på din cykel, og du bruger den altid, når du forlader din cykel; hvorfor skal man friste svage sjæle?

Hvis din cykel har været ude for »chokbehandling« (sammenstød med sten, cyklist eller andet), betaler det sig absolut at få den undersøgt grundigt: specielt for brud i forgaffel, styret eller selve stellet, og lad »cykellægen« tage sig af de skavanker, som du ikke selv kan fjerne, og han vil sikkert gerne se cyklen efter for alvorlige skavanker, hvis du fortæller, hvad der er sket. Så er det nemlig muligt for cykelsmeden at se efter fejl på de »rigtige« steder.

DET REGELMÆSSIGE EFTERSYN

Vi repeterer lige, hvad vi skal kontrollere ved vort regelmæssige eftersyn af cyklen, der bør finde sted f. eks. een gang om måneden — og altid før store ture:

Styret skal sidde fast i forgafflen, hjulene skal sidde rigtigt tilspændt og må ikke »sløre«, kæden skal have passende stramning og være passende smurt, bremsearmen fastspændt (håndbremsen rigtigt spændt og smurt), pedalerne godt smurt og fra 1. juli, 1956 forsynet med gule refleksglas. Bremsen skal virke rigtigt, klokke, katteøjle og lygte skal være i orden, og »hjulene« knaldhårdt oppumpede. Pumpe, lappetrejere og reservepærer skal du helst have med dig — i alt fald på ture.

Punkt 6: Aflægge en bremseprøve. Denne prøve går kort og godt ud på, at alle slags bremses ved almindelig kørsel skal kunne bremse på det pågældende hjul øjeblikkeligt. Dårige bremses er alt for almindelige og er skyld i mange ulykker, vær derfor meget omhyggelig, når du afprøver dem. Er bremsen i uorden, bør du trække til cykeldoktoren og lade ham rette fejlen. Har du håndbremses, hold så godt øje med kabler og forbindelsesstænger, der altid skal være helt fejlfri.

Punkt 7: Bestå en cyklistprøve efter de af Rådet for Større Færdselssikkerhed udgivne retningslinier, som er følgende:

Retningslinier for arrangørerne:

Når ruten for cyklistprøven er fastlagt, bør spejderne gøres bekendt med denne, så de forud kan få lejlighed til at gennemkøre eller -gå ruten. Ruten skal være ca. 5 km lang og så trafikalt alsidig som muligt.

Kontrollanterne skal — helst i god tid — gøres bekendt med ruten og den opgave, som de pågældende hver især har. Enhver skal være nøje inde i alle detaljer, inden prøven begynder.

Ved startstedet må starteren og det første hold deltager møde i god tid. Enhver cykel skal prøves og efterses af starteren eller hans medhjælpere (helst politimænd), og ingen må starte med en cykel, der har blot den mindste mangel eller defekt.

Deltagerne skal benytte de autoriserede nummerveste.

Afgangstiderne (1 minuts mellemrum) skal holdes temmelig nøjagtigt, da prøven ellers vil tage unødigt lang tid, hvilket navnlig vil være ubehageligt for de menesker, der skal køre for at »skabe liv i gadebilledet«.

Ved alle kryds og svingningssteder må ruten være tydeligt afmærket ved pile enten på kørebanen eller på skilte, såfremt der kan være mindste tvivl om ruten.

(Læs videre side 12).

SKILØB

SKILØB

er en sport, men ikke som enhver anden (Fodbold, Tennis, Håndbold, Badminton etc.) der kræver et afgrænset område og særlige rekvisitter, der er konstrueret til formålet og ellers ikke tjener noget rimeligt praktisk formål.

Ski og stave er ganske vist nødvendige rekvisitter til skiløb, men er egentlig og oprindelig et transportmiddel. Området for skiløb er ikke begrænset af linievogtere, men har selve naturen til tumleplads, så længe der ikke er gået konkurrence i foretagendet, for så indsnævres området til ganske bestemte baner, og glæden ved at færdes i naturen viger til fordel for brøkdelen af sekunder og halve metre (i langrend, i slalom, i skihop).

Konkurrencesporten må dog, såvel i skiløb som i så mange andre sportsgrene (navnlig cykle- og diverse motorløb) godskrives for at have foranlediget en kendelig forbedring af rekvisitterne; for skiløbets vedkommende gælder det, at

skiene er blevet kortere og bredere og derved lettere at manøvrere end de gammeldags lange og smalle ski, men det er navnlig bindingerne, der har undergået en gevaldig udvikling fra bambusrør og de Huitfeldtske »jernrør« (der altid før eller senere rokkede sig løse) til de moderne sublime bindinger af Kandahar-typen.

Det er klart, at jo bedre en all-round sportsmand man er, desto lettere bevæger man sig i terrænet. Jo mere teknisk kunnen man besidder, desto lettere og sikrere manøvrerer man med dem, og desto hurtigere lærer man det.

Rekvisitterne.

Jeg nævner bindingerne først, for de skal være helt i orden. Så kan man altid interessere sig for at anskaffe et par ski, der er bindingerne værdige. Bindingerne lænker en til skiene, og forbindelsen skal være kompakt. En skistøvle skal passe i bindingen som

en færgе i et færgeleje. Man må ikke kunne dreje foden uden at skien følger med.

Til sletteløb og langrend — når det altså går lige ud i et jævnt kuperet terræn, hvad enten man følger den røde, den blå eller den skotskternede løkke, eller som katten hos Kipling går sine egne våde vilde veje — så skal man kunne løfte hælen frit og ugenert. Det opnås ved »højt fæstpunkt«, hvilket vil sige, at det kabel eller den rem, som smyger sig om støvlehælen — i den rille, som findes i skistøvlers hæle — skal udgå oppe fra siden af selve tåjernet.

Til nedadløb i større udstrækning og stejlehed eller på en træningsbakke, hvor det er nødvendigt at udfolde skiteknisk kunnen i diverse sving og opbremsninger, må hælen ikke kunne løftes (ret meget) fra skien. Hele fodballen skal følges som limet fast til skien, og det opnås ved »lavt fæstpunkt«, hvilket vil sige, at kabelet rundt om hælen tvinges ned langs siden af selve

Vi håber

på fint skiføre,

men læs

allerede nu

THORKEL VØGGS

glimrende artikel,

som vil

kunne medvirke

til, at du

bliver en dygtig

skiløber

skien under en eller flere metal-knopper.

Der findes heldigvis bindinger, der kan stilles om fra lavt til højt fæstpunkt og omvendt — og mellemstillinger, og de er dyre, men dejlige.

Vælg »løjpeski«. De er hverken for lange eller korte, for brede eller smalle. 87 mm ved spidsbjørnen, 70 mm under bindingen og 80 mm under skihælen er passende.

Længde som fra gulv og op midt i håndfladen, når armen er strakt op. Hvis de når op til fingerspidserne, så har man et par ski til at vokse i.

»Splitkein« ski er limet sammen af forskellige træsorter — for at mindske vægten og øge elasticiteten — ovenpå en hel, men tynd sål af hickory, som er en canadisk træsort, der er hård og slidstærk. Den anden yderlighed er ski

af fyr eller birk, men det er for usselt. Fra og med asketræsski og op efter anbefales.

Stålkanten på ski modvirker slid. Et par nok så gode ski bliver før eller senere slidt runde i kanterne, hvis man øver sig dag ud og dag ind i den højere skiteknik. Derfor sætter man stålkanten på sine ski, men det er kun virkelig gode ski, som fortjener at monteres med stålkanten.

Stave kan man godt købe billige. De er slet ikke nødvendige til at begynde med, for man lærer hurtigst balance ved at øve sig uden brug af stave. Men når det gælder om at skynde sig, bruger man staverne ligeså meget som skiene, eller rettere armene ligeså meget som benene. I nedadløb er staverne kun balancestænger.

Længde som fra gulv og op i aarmhulen. Koniske stålrørstave er dyre og elegante, men frarådes fordi trinserne sjældent sidder ordentligt fast og før eller senere havner oppe omkring håndledet, og så har man tabt balancen. Vælg et par af bambus eller tonkin og styrk dem ved at vikle noget isolérbånd om de enkelte led.

IPå nye stave vender remmene dem glatte side udad. Vend dem om,

så at den ru side vender udad, og stik hånden nedefra op i løkken og tag fat i både stav og strop, hvorved remmen smyger sig om mellemhånden.

Er der nogen, der gider læse sig til, hvordan man løber på ski lige ud? — altså sletteløb. For det er ærligt talt noget af det mest dovne, man kan foretage sig. Man skal ikke engang løfte benene; de skal slæbe efter en. Man skal slentre afsted på ski.

Hvis man bare sætter farten lidt op, får man et stykke glid forærende for hvert skridt, når man læner sin egen vægt frem over forreste ski.

Er det ikke nedadløbet, der drager? Det er vist egentlig det, man helst vil have et par råd om. Gå i Søndermarken eller Ulvedalene eller hen og kig på den øvelsesbakke, som ligger lidt uden for de fleste provinsbyer. Se på alle de tåbelige piger og drenge, der ikke bestiller andet end at suse lige nedad gang på gang hele eftermiddagen efter skoletid uden at gøre det ringeste forsøg på at svinge eller bremse. Det lærer man ikke noget af.

Enhver kan suse lige ned ad en bakke ved bare at lade stå til og håbe det bedste. Men den kloge skiløber mestrer den kunst at kunne løbe langsomt ned ad en stejl bakke, fordi han er dygtig nok til at placere sine kristianiasving hvor-somhelst og kan bremse helt op nøjagtig en millimeter foran det sted, han har valgt at sprøjte den løse sne væk under sig i et fejende stoppesving.

NEDADLØB

omfatter:

lige nedad (balanceøvelser, skøjte-sneplov)

langsomme sving (trampesving, plovsving, stemsving)

hurtige sving (kristianiasving, telemarksving).

Det lyder så lektieagtigt, men det er immervæk klogt at følge dette program punkt for punkt, fordi det trods alt er lettest at lære det helt rigtige sraaks. Man lærer hurtigst at løbe på ski ved at gå langsomt og metodisk til værks. Man skal skynde sig langsomt — på et hvilket som helst transportmiddel. Det lyder som en selvmodsigelse,

men skiløbets teknik bygger hele tiden — ligesom i matematik — på en videreudvikling af det, man lige har lært sig.

Så lad være med at prøve på at lave et parallelsving den første dag. Og lad endelig være med at prøve på at hoppe. Vi har ikke det rigtige terræn til det herhjemme. De små hop, som drenge modellerer sig op her i landet, er alt for flade. Nedslagsbakken er aldrig stejl nok, og det er pinende galt og ikke ufarligt at lande med skiene på en bakke, der næsten ikke er nogen bakke. De fleste unge mennesker, der øver sig på hjemmelavede hop, har iforvejen langt fra den fornødne sikkerhed i ganske almindelige skiløb, og det har haft adskillige hjernerystelser og brækkede arme og ben til følge.

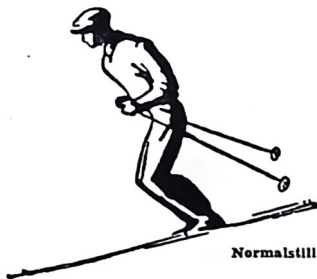
Det er flot og imponerende at se på skihop — på dertil byggede hopbakker — men det har ikke mere med skiløb at gøre, end udsving fra vippe har med svømning at gøre. Skihop er akrobatik på ski.

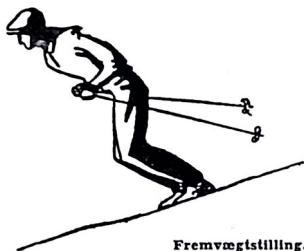
Normalstilling — fremvægt — bagvægt

På toppen af den valgte øvelsesbakke stiller man sig op i normalstilling, førend man læner sig forover i fremvægt til nedadløb. Man skal se luddoven og dvask ud i normalstillingen med ludende skuldre og slatte knæ — lige stik modsat den anerkendte retstilling i gymnastiktimerne.

Der skal tilstræbes en ret linie fra støvlenæse gennem knæ til egen næse. Når den rette linie er vinkelret på skiene, hvad enten de ligger på en vandret flade eller følger en bakkens hældning op eller ned, så vil skiene være ens belastede i hele deres længde, og denne stilling kaldes for normalstillingen.

Når man læner sig forover, så at

Fremvægtstilling.

denne rette linie gennem støvlelæse, knæ og egen næse kommer til at danne en spids vinkel med skiene fremover, vil skispidserne blive mere belastede end skihælene. Det er fremvægt og bruges i nedadløb og kan blive så udpræget i de hurtige sving, at næsetippen er ude foran skispidserne — næsten da.

I bagvægt læner man sig naturligvis bagover, men bibeholder stadig den rette linie: støvlenæse, knæ, egen næse, hvorved skispidserne aflastes og skihælene belastes mere. Det bruges ganske lidt i sneplov og isøvrigt ved opbremsning i stoppesving.

Stavens brug — skienes placering — gyldne regler.

Stavene er i nedadløb kun balancestænger og absolut ikke støttestave. Man kan godt undvære dem, og det er klogt at begynde med at øve sig uden brug af stave, men de er selvfølgelig rare at have ved hånden, når man skal op ad bakke igen.

Stavene skal i nedadløb pege bagud; altså stavspidserne. Altid bagud. Hold albuerne tæt ind til kroppen og underarmene nærmest vandret fremad eller lidt ud til siderne.

Skiene skal ligge på sneen, hverken for langt fra hinanden eller for tæt, men lige akkurat så langt fra hinanden, at bindingerne ikke »slår skanke«.

Balancefeltet — den flade man hviler på — skal øges i længden, ikke i bredden. D. v. s. at en af skiene skal føres lidt foran den anden, så længe de holdes parallelle, og det skal ski næsten altid, når lige undtages skræven ud i plovstillingen.

Der findes 5 gyldne regler for nedadløb, hvoraf de 3 første skal anvendes ved skiløb lige nedad, nemlig:

1) Bøj anklerne.

2) Bøj anklerne — endnu mere.

3) Den ene ski skal være foran den anden.

Lige nedad.

Skiløb er balance. Den skal opøves, og derfor nævner jeg her en masse balanceøvelser på en ganske almindelig lille bakke, som man tør stå ned ad uden at være bange for at falde eller få for stærk fart på. Hellere for blid en skråning end en stejlere, der måske vil fratage en modet til at prøve på den ene og den anden balanceøvelse.

Prøv:

at lade den ene ski være forrest hele tiden i samme nedfart. Og den anden. Og skiftevis den ene og den anden forrest i kortere eller længere skridt under samme nedfart; man skal have fornemmelsen af at gå adstadiet ned ad en rullende trappe;

at bøje ankler og knæ så kraftigt, så at man sætter sig på hug i nedfarten, stadig med den ene ski mere foran den anden;

at veksle mellem hugsiddende og oprejst stilling en 5–6 gange i samme nedfart, stadigvæk med samme førende ski;

at løfte den ene ski helt fri af sneen, altså at løbe på eet ben ned ad bakken, men vel at mærke ikke noget stift og strakt ben, men fjedrende i ankler og knæ. Og så det andet ben. Og vekselvis den ene og den anden ski løftet fri af sneen i samme nedfart;

at foretage ganske små hop med samlede ski under nedfarten, til at begynde med lige op og ned, senere til hver side;

at skræve ud til en af siderne i små skridt, så at ens nedfart bliver parallelforskudt, snart til den ene side, snart til den anden;

at tage meget lange skridt i samme nedfart, altså at lade den ene og den anden ski være forrest med næsten en halv skilængde. Lad kroppen tynde frem over den førende ski, så at skinnebenet bliver lodret, som om man ville knæle for at modtage et ridder-slag.

Disse balanceøvelser er måske ikke så spændende — men de er den lille tabel i skiløb, og på de utallige kursus, som jeg har ledet for såvel begyndere som navnlig viderekomne, har vi trænet disse

balanceøvelser i dagevis. Når man først har fået balancen i kroppen, så går det forholdsvis hurtigt at komme gennem det videre program helt op til de hurtige sving.

Skøjteskridt er en fortræffelig balanceøvelse, men meget fartøgende og egner sig bedst på bakker med meget lidt hældning, så at det næsten ikke kan kaldes for nogen bakke.

Skøjteskridt.

Læg vægten helt og holdent over på den ski, der skal tage føringen skråt udad, f. eks. til højre, og spark fra med venstre skis inderkant. Udnyt det meste af glididet, inden vægten lægges over på venstre ski i et meget stort skridt over til venstre, mens der sparkes fra med højre skis inderkant.

Sneplov er vel nok den grimme- ste stilling man frivilligt kan indtage på ski, men den er effektiv. Det er den sikreste måde at bremse på. For at kunne indtage den rigtige stilling må man lade som om, man sætter sig overskrævs på en bryggerhest. Pres hælene ud til siden, men hold skispidserne sammen, så at de næsten rører ved hinanden. Pres knæene frem mod skispidserne og endelig ikke mod hinanden, så at man bliver kalveknæet. Der skal være plads til bryggerhesten mellem knæene. Pres hoften frem, så at man ikke sætter sig til rette i den indbildte sadel, men tværtimod står op i stigbøjlerne med tærne under maven på bryggerhesten.

Det var tre gange pres — på hæle, knæ og hofte. Hold skiene ens belastede og så vidt muligt plane (ikke kantede) på sneen. Jo større vinkel man skræver ud i, des sværere er det at lade være med at kante skiene, men des større er bremsevirkningen i den brede sneplov.

Pas endelig på at holde vægten ligeligt fordelt på begge ski og plane på sneen. Ellers vil den ene ski skære ind over den anden, skiene vil krydse og løbe fra en, og så ligger man der.

Prøv:

at starte med parallelle ski og derpå stemme skihælene mere og mere ud i så bred en sneplov som mulig blot for at blive fortrolig med bremsevirkningen; at køre så langsomt som muligt ned ad en bakke i sneplovstillingen ved at fjedre rytmisk i knæene, så at sneen skubbes ud i små diger langs ens meget brede spor. Tænk stadig på at sidde overskrævs på bryggerhesten og at følge dens bevægelser i sadlen; at standse helt op foran et par stave anbragt midt på bakken, således at den vifte, som ploven danner i sneen, bliver bredere og bredere og derved bremser mere og mere, indtil skispidserne lige akkurat kigger indenfor i den port, som stavene danner. Det styrker selvtilliden at konstatere, at man kan bremse totalt op når som helst og hvorsomhelst; at veksle mellem parallelle ski og sneplov flere gange under samme nedfart.

Skråt nedad.

Her vil der ganske naturligt blive tale om en øvre og en nedre ski: bjergskien og dalskien. Fra nu af, d. v. s. i skråfart og i svingene, træder de to sidste gyldne regler i kraft, nemlig:

- 4) Nederste ski skal være belastet og bagest.
- 5) Øverste ski skal være ubelastet og forrest.

Skiene bytter rolle i vekslende skråfart til højre eller venstre og i sving, når faldlinjen passerer. Det er altså ikke mere ligegyldigt, hvilken ski der er forrest eller belastet, sådan som det var i den lige nedfart i faldlinjen.

Skråfartstillingen f. eks. nedad til højre:

Højre ski er øverst, derfor forrest og ubelastet.

Venstre ski er nederst, derfor bagest og belastet.

Begge ski holdes tæt sammen i smalt spor, og begge knæ presses så meget til højre ind mod bakken, at skiene kantes. De højede knæ skal limes sammen, således at venstre knæ presses ind i højres knæhas. Overkroppen bøjes let forover i fremvægt med en lille vridning i hoften mod afgrunden, således at man vender lidt mere front nedad, end skispidserne peger fremad. Prøv at opfylde alle disse betingelser for skråfartstillingen i en stillestående normalstilling, førend man læner sig forover i fremvægt for at koime fangen.

Skråfartstilling.

Prøv:

at stå skråt nedad på kantede ski ind mod bakken; at bøje mere eller mindre ned i knæene flere gange i samme skråfart, altså at fjedre i knæene; at løfte den ubelastede øverste ski fri af sneen nogle gange i samme nedfart for at overbevise sig selv om, at den virkelig er ganske ubelastet. (Forøvelse til halv sneplov, som igen er et led i stemsving).

Halv sneplov med ubelastet udstem opad.

Under skråfart nedad, f. eks. til højre, drejes den ubelastede højre ski med hælen ud i en vinkel til venstre helt belastede ski således, at skispidserne næsten rører ved hinanden. Den udstemmede højre øverste ski skal skrabe helt plant mod sneen og ganske let hen over den.

Denne øvelse virker ikke spor fartbremsende, hvad den heller ikke skal, men er en højst nødven-

dig forøvelse til de kommende sving; i virkeligheden er dette ubelastede udstem opad 2den del af stemsvinget, hvor skråfarten er 1ste del.

Prøv at åbne og lukke den halve sneplov flere gange i samme skråfart.

Halv sneplov med belastet modstem nedad.

Under en skråfart, f. eks. til højre, presses venstre fuldt belastede ski med hælen og hele kroppens vægt ud i en vinkel til den højre ganske ubelastede ski, som følger og opretholder det rette spor, fordi den er kantet udad til højre.

Derved drejes overkroppen noget til højre ind mod bakken. Denne halve sneplov med belastet modstem nedad er meget fartbremsende og i høj grad anvendelig ned ad smalle skovløjper, hvor der ikke er plads til at brede en hel sneplov ud i en bred vifte.

Skridning i ret linie.

Så længe skiene kanter ind mod bakken i en skråfart, kan det rette spor opretholdes, fordi kanterne bider sig fast i sneen. Vipper man derimod skiene ned til at være plane på sneen, altså ved at lade være med at presse knæene ind mod bakken, så slipper skienes bid i sneen, og man rutcher sidelæns skråt fremad/nedad. **Man skrider.** Skridningen kan bringes til ophør ved, at man igen presser knæene ind mod bakken og altså kanter skiene, hvorved de igen bliver styrende, så at man kan fortsætte skråfartens rette spor. Prøv allerførst stillestående at kante og ikke-kante skiene ved at svinge de limede knæ til højre og venstre.

Det er en dejlig fornemmelse at skride på ski, men det er forbandet svært at holde balancen og netop derfor en fortræffelig øvelse — og der er visse steder i udlandet opbygget et helt system baseret på skridning til at lære skiløb.

Ved at veksle mellem at kante og ikke-kante sine ski flere gange i samme skråfart parallelskyder man hele tiden sit rette spor i skråfarten.

Skridning er som sagt en meget vigtig balanceøvelse og morsommere end de fleste andre, og tillige udgangspunktet for en genvej til det billige parallelsving (Læs videre side 12).

SKILØB

fortsat fra side 9.

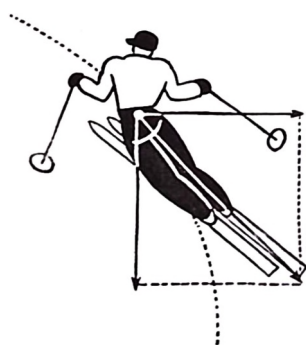
Skridning i bue, f. eks. fra en skråfart til højre.

Begynd hjemme i soveværelset (hvis der er parketgulv) med at stille sig op på sengeforliggeren. Lim knæene sammen og slå smut med hoften samtidig med, at man vrider overkroppen med skuldrene og lader som om, man holder et par stave. Hvis man kan få sving i sengeforliggeren (eller et Bocharatæppe) til højre og venstre, så har man fattet idéen og mærket lidt af den rigtige skridningsfornemmelse.

Start i skråfart til højre på sædvanligt kantede ski. For at indlede svinget til højre op i bakken vipper man de kantede ski ned til at være plane med sneen og læner sig samtidig forover i endnu mere fremvægt og svinger overkroppen — med arme og stave — til højre. Skridningen afsluttes, og svinget standses ved at gå tilbage i en smule bagvægt og igen kante skiene.

Der sker det, at skihælene aflastes, når man bøjer sig ned i fremvægt, hvorved de meget let skrider nedad til venstre. Fremvægten bevirker, at gnidningsmodstanden bliver størst under skispidserne, som på den måde forbliver i sporet, mens hælene skrider nedad og derved drejer til højre, så at svinget fuldføres.

Hvis man yderligere »henter« det påtænkte sving til højre ved at tage tilløb fra en drejning af overkroppen til venstre samtidig med, at man synker ned i fremvægt og slår

Skridning i bue.

et lille smut med hoften til venstre for at starte skridningen, så kan man ikke undgå at lave det nydeligste parallelsving.

Det gælder om at kunne skride med tæt samlede ski — på en helt belastet dalski og ganske ubelastet bjergski. Hvis bjergskien ikke er fuldstændig aflastet, vil den hænge i og ødelægge enhver skridning. Det er umagen værd at øve sig overordentlig meget i skridning, for belønningen er et elegant parallelsving og stoppesving, førend man egentlig er nået til et eneste af svingene i programmet.

Thorkel Vøgg.

Færdselsmærket

fortsat fra side 5.

Al vejledning må være givet i forvejen. Ingen må under selve prøven give nogen form for advarsler eller vejledninger til deltagerne.

Det er praktisk, hvis der er to personer på hvert kontrolsted. Den ene observerer, medens den anden noterer på listen.

Der må højst være 25 deltagere i hver serie.

Dommerkomité, bedømmelse og repræsentation.

Ruten skal gennemføres. Hvis et mindre væsentligt kontrolsted ikke passer af et større antal af deltagerne, kan prøven alligevel anses for bestået. Afgørelsen herom ligger hos dommerkomitéen.

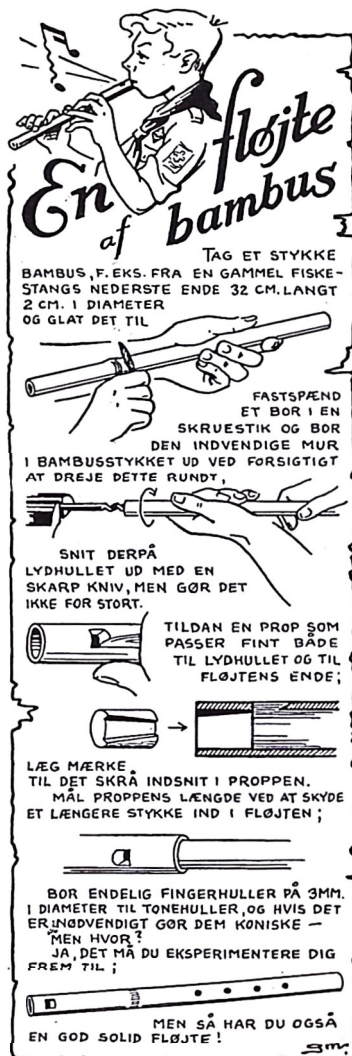
Bedømmelsen skal være streng, men retfærdig.

Ved gennemgang af listerne efter prøven bør troppen være repræsenteret i bedømmelsesudvalget.

Yderligere oplysninger samt materiale til prøvernes afholdelse (nummerveste — startlister — kontrolister) kan vederlagsfrit fås hos Rådet for Større Færdselssikkerhed, Edv. Falcksgade 3, København V, telefon: Central 1448, lokal 390, der endvidere udsteder et diplom med tilhørende cyklistnål til alle, der består prøven.

De tidligere artikler stod i oktober, november og december nummeret af »Spejdernes Magasin«.

Månedens ide

REDAKTØREN

opfordrer alle landets skovmandspatroljer til at lade høre fra sig. Hvilket stof ønsker I på jeres skovmandsside(r)?

Drøftelserne i gang omkring pejsen. Thorkild Glad sidder til venstre, nærmest pejsen.

Tekst:
Atli Thøstrup.

Foto:
Erik Bahner.

Tag med til DASK-møde på Hylkedam

Lørdag den 5 — søndag den 6. november var divisionsassistenterne for skovmandsarbejdet — DASK-erne — fra hele landet samlede til møde på korpsets pragtfulde lejrplads »Hylkedam«, midtvejs mellem Odense og Middelfart. På mødet, som blev ledet af Thorkild Glad, korpsets leder af spejder- og skovmandsarbejdet, blev der udvekslet erfaringer og drøftet aktuelle spørgsmål i forbindelse med skovmandsarbejdet.

Der blev bl. a. fremsat forslag om at indføre et nyt skovmandsmærke til afløsning for det nuværende med øksen i træstammen. Forslaget blev godt modtaget af alle, og forhåbentlig bliver det snart til virkelighed. Efter udkastet består det nye mærke af skovmandssymbolet med hornene i blå samt et bål i rødt — et iøjnefaldende og smukt mærke, som enhver skovmand med glæde og ære vil kunne bære, når han har gennemgået korpsets fineste prøve: skovmandsprøven.

Også skovmandsturneringerne var på tale, og det fremgik af beret-

ningerne, at langt de fleste af divisionerne afholder skovmandsturnering hvert år. I København har flere mindre divisioner i nogle år slået sig sammen om at lave en fælles turnering, hvorved det har været muligt at skabe et mere spændende arrangement. Tal med din tropsfører, hvis du mener, at den idé kan bruges hos jer. — Selv om det er et meget stort arbejde at

tilrettelægge en landsskovmandsturnering, og kun forholdsvis få af landets skovmænd kan komme med, var der fuldstændig enighed om at afholde landsskovmandsturnering igen i 1957. Så der har de yngste af jer noget at se hen til!

Det er spændende at lave pionerarbejder i den store stil, men det kan være svært nok at få lejlighed til at dyrke denne sport. Forhåbentlig får korpset efterhånden mulighed for at skabe depoter af egnet træ, tovværk o. s. v. på førertræningscentre, således at der bliver bedre mulighed for at lave større pionerarbejder, end der er nu, og måske vil nogle divisioner tage ideen op på deres divisionslejrpladser.

Ved mødet kunne man med glæde konstatere, at der er et aktivt skovmandsarbejde i gang i flertallet af korpsets troppe, og at der hverken synes at være ønske eller behov for en ændring af skovmandsarbejdets nuværende grundlag. Det kan naturligt nok være vanskeligt at dyrke skovmandslivet fuldt ud, hvis der kun er to eller måske kun en enkelt skovmand i troppe — men vanskeligheder er til for at overvindes. Du må selv gøre en indsats, hvis du er en af de »enlige skovmænd«. Snyd ikke dig selv for en god skovmandstid. En rigtig skovmand lever sin bedste tid i skoven! Nu er det tid til at tage på hike!!

Så dejligt ligger HYLKEDAM så ud en efterårsdag.

På Wood-Craft tur med Moseflokken

Vi startede kl. 10 fra hytten på hjørnet af Emdrupvej-Lindebakken. Vi gik samlet ad Emdrupvej, hvor Knud og Bonzo (nu FF og FA) hos en bager købte boller for overskuddet af flokkens kasse. Dem tog vi med på turen. Vi gik videre til Uterslev mose.

Derfra gik vi ad en sti, der førte til Hørebakken, og der så vi foruden ænder, måger, småfugle, blishøns o. s. v. en rødhal, som sad inde i et krat og fløjtede. Da vi havde passeret Hørebakken og gået videre ad stien og både set skader, duer og alle de andre fugle, spiste vi bollerne, som Knud havde købt.

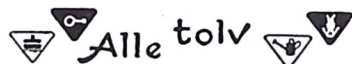
Vi gik videre og kom til en sø, hvor jeg fandt skulderbladet og vingebeinet af en fugl (vistnok en måge). I søen var der en blishønerede, og der svømmede 4-5 blishøns rundt i søen. Keego, Wontolla og jeg så en vandrotte, som, da

den så os, pilede ud i vandet og forsvandt.

Vi var da kommet til Hareskovvej, og gik ad den mod vest. Vi kom til den del af mosen, som kaldes Gyngemosen. Der holder for tiden en vintermusmåge til derude. På vej derud så vi 5 silkehaler i et træ. Vi kom dertil og gik ad nogle stier, indtil vi kom til en bro, som vi gik over. Da vi havde gået lidt, så vi vintermusvågen, som sad på et stakit ved et vandværk, og vi skyndte os derfor frem, og pludselig fløj en fasan op foran os. Vi fandt en måge, som var dræbt af musvågen, og den havde gylpet knoglerne op ved siden af. Men så var vi kommet på for nært hold og musvågen fløj væk.

Vi gik tilbage, og vi kom til en sø med en ø midt i og der ved træene vi til at lette, og bagefter legede vi. På hjemturen så vi en kærnebider og nogle andre småfugle.

Ibex.

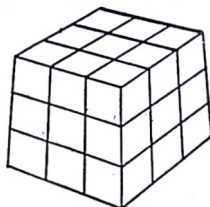

Bæver, BF Tonny Christiansen,
Mowgli, BF Flemming Ingemann
Hansen,

Baloo, BF Jørgen Hansen,
Miko, BF Eddie Emborg,
Kirba, BA Per Pacobsen og
Simba, BA Torben Siig,
alle 4. Sundby flok.
Chil, BF Jens Jacobsen,
6. Sønderbro flok.
Matka, BF Erik Sindhøj,
2. Vesterbro flok.
Puma, BF Jonnie Madsen,
Kastrup Søulve.
Oo, BF Henrik Svend Hansen,
6. Sønderbro flok.

En regneleg

Tænk dig, at du har en træterning, som på alle sider er 3 cm lang. Du maler den nu rød på alle seks sider og saver den derefter ud i småterninger, der er 1 cm på hver led.

- 1) Hvor mange terninger bliver det i alt?
- 2) Hvor mange af dem har en rød side?
- 3) Hvor mange af dem har to røde sider?
- 4) Hvor mange af dem har tre røde sider?
- 5) Hvor mange af dem har slet ingen rød side?

Mon du fik det rigtige svar? Du kan kontrollere dig selv ved at bladre frem til side 19, hvor løsnin-
gerne er vist.

Gråulvene

i 6. Vesterbro flok har været på 30 km tur, som alle deltagende ulve-
unger gennemførte.

Ved 1. Faxe trop og floks spejderfest optrådte ulvene bl. a. med »3 små soldater«.

Fra 2. Ploner flok har vi modtaget dette billede af flokken på dragetur. Har I prøvet at bygge drager? Ellers læs Magasinet's september nummer.

H. C. Andersen til divisionsturnering

H. C. Andersen taler til alle ulvene

Hyrdinden og skorstensfejeren

Svinedrengen sammen med kongen og prinsessen

Det vakte opsigt i Utterslev mose, da H. C. Andersen, en skøn sommormorgen, pludselig gik spillevende rundt blandt de morgenduelige folk, som havde vovet sig herved.

Det var Brønshøj divisionen, der havde divisionsturnering for ulvene, og hvad var mere naturligt, når hele rammen om turneringen var H. C. Andersens eventyr, end at digteren selv kom til stede og talte til ulvene, inden de begav sig ud til dagens dyst.

Hver post var et eventyr, og opgaverne var udledt af eventyrene. Dommerne på posterne var udklædt som de eventyrfigurer, der var med i de eventyr, som var på posterne.

Kim.

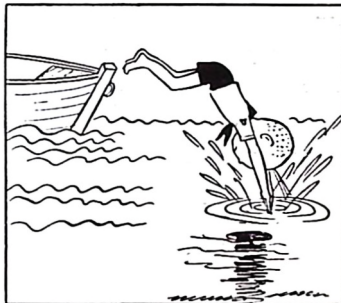
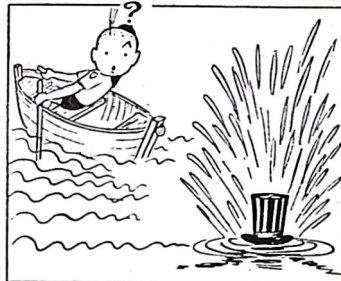
»Klods Hans løbet«, der var arrangeret af Sct. Georgs Gildet i Middelfart for byens ulvunger, grønsmutter og blåmejser, fik »Ulvene« fra Middelfart søspejdetrop som vinder.

Forud var gået mange morsomme og spændende opgaver, vi kan således fortælle, at man skulle aflægge besøg hos »Cyklehandler Klokke«, hvor der blev udleveret en cykel med flad ring. Fidusen var den, at man skulle opdage, at det blot var ventilgummiet, der var itu. I »Hotel Sandkassen« viste de allerfleste, også drengene, sig ferme til at smøre mellemråder og arrangere dem pænt, lidt mere kneb det på »Postkontoret« med at få formet et par breve, medens man hos »Købmand Kaffeberg« viste stor evne til at føle, hvad der var i poserne.

En særlig morsom post var »Bager Bolle«, hvor hver af deltagerne skulle forme en kringle i plastisk ler. I alt var der 12 poster.

Små glimt af ulvevisdom:

En glad dreng spreder glæde. Ingen trænger mere til et smil, end den der ikke kan smile.

Vor franske ulv. unge lader høre fra sig. Igen er han uheldig.

Er du vaccineret imod stivkrampe?

Stivkrampe er en meget alvorlig sygdom, som skyldes stivkrampebakterier, der findes ret udbredt som »sporer« i jorden, særlig hvor denne er hestegødset.

Sygdommen opstår næsten altid som resultat af forurenede sår, ofte stiklæsioner, hvor noget snavs indføres i underhud og muskelvæv. Sårerne kan være ganske små — en »hudafskrabning« på et knæ eller en torn i en finger f. eks. Hvis der med snavset er indført stivkrampebakterier, kan sygdommen udvikles i løbet af få dage til flere uger. Jo hurtigere det sker, des farligere er sygdommen. Den er under alle omstændigheder pinefuld og oftest livstruende. Der dør hvert år flere mennesker herhjemme af stivkrampe.

Man kan i mange tilfælde forhindre sygdommen ved at give den tilskadekomne »stivkrampeserum«, det vil sige hesteserum, i hvilket der findes modstoffer, der uskade-

liggør stivkrampebakteriernes giftstoffer.

Virkningen af en sådan behandling med stivkrampeserum holder sig imidlertid kun nogle få uger, således at man — ved en ny beskadigelse efter denne tid — igen er modtagelig og altså igen må have serum.

Desværre er det oftest risikabelt at indsprøjte hesteserum flere gange hos samme menneske. Der opstår en overfølsomhed, og patienten, som får serumindsprøjtning for anden eller tredje gang, kan blive dødssyg heraf, således at denne behandling kan blive næsten lige så farlig som sygdommen.

I de senere år har man imidlertid fundet en anden og ufarlig metode til beskyttelse mod stivkrampesygdommen. Ganske som man kan beskytte mennesker imod difteri ved at vaccinere dem, således kan man nu også vaccinere imod stivkrampe, — og siden 1950 har de to vacciner oven i købet været blandet, således at man på een gang kan vaccinere imod både difteri og stivkrampe.

Herhjemme sker vaccinationen, når børnene er 5 måneder, 6 måneder og 18 måneder gamle, og det

vil sige, at det store flertal af børn, som i dag er over 5 år gamle, kun er vaccineret imod difteri, men ikke imod stivkrampe.

Alle børn, og vel ikke mindst ulve og spejdere, risikerer at få forurenede sår og har altså muligheden for at få stivkrampe.

Hvis du ikke er vaccineret imod stivkrampe, så tal med dine forældre herom — og bliv det snarest muligt.

Stivkrampevaccinationen skal gives i 3 omgange, de to første med 1 måneds mellemrum, den tredje ca. 1 år senere. Så er man også godt beskyttet gennem flere år og behøver ikke ved forurenede sår at skulle have serumindsprøjtning. Hvis der er gået lang tid siden vaccinationen, kan denne friskes op med en enkelt ny dosis.

Vis dine forældre denne artikel — og sørg for at blive vaccineret snarest.

Dr. Krb.

BOGHYLDEN

Hans Hvass m. fl.: NATUR-SAMLEREN (kr. 16,50 — Schultz forlag).

Det er 2. udgave af denne udmærkede bog, der nu foreligger. For naturinteresserede er bogen en lækkerbidsk, idet ikke mindre end 12 eksperter, hver på deres område, giver anvisning på anlægning af samlinger af fugle, fisk, insekter, snegle, muslinger, planter, mineraler, ligesom der fortælles om dyrespor, dyrefotografering, plante-fotografering og præparation af hvirveldyr.

N. Tinbergen: FUGLE I KIKKERTEN (kr. 13,50 — H. Hirschsprungs forlag).

For den skovmand eller ældre spejder, der ønsker at være helt dus med fuglenes liv, er der her megen og god viden at hente. Et væld af gode fotografier og tegninger er med til at gøre bogen værdifuld.

Iwan Bolin: KEMISKE TRYLLEKUNSTER OG ANDRE EKSPERIMENTER.

(kr. 9,50 — Thorkild Becks forlag).

Bogen indeholder mange fornøjelige forslag til fysiske og kemiske forsøg. Her skal blot nævnes et par stykker: fosforescens, blåt vand og grønt guld, en evighedsmaskine, at blæse om hjørner, springvandet fra ægget og mønten i vandet.

Denne tryllebog er en ønskebog for vordende kemikere.

BØRNENES NYE LEKSIKON. Oversat af magister Poul Jørgensen. (kr. 26,50 — Thorkild Becks forlag).

Med over 1800 illustrationer, hvor over halvdelen er i farver, og udarbejdet af 45 specialister og 30 kunstnere, er der her et værk ud

over det sædvanlige, og det er rigeligt sine penge værd.

Bogen er spændende og vil ikke alene blive brugt som en opslagsbog (over 3000 opslagsord), men også i høj grad som inspirerende læsning. Enhver skoledreng vil erkende, at der i denne bog er en guldgrube af viden, og det turde være en anbefaling.

Louis de Geer: STORE BEGIVENHEDER PÅ SINGLETON (kr. 8,75 — Jespersen og Pios forlag).

Bogen er den sidste i serien af kostskolefortællinger fra Singleton. Vi hører om en række uddholdelige tilstande, der følger med udnævnelsen af en rektor, der ikke kender til Singletons stolte traditioner. Han må derfor vige, og en und lærer ender som rektor på den gamle skole.

Walter Farley: DEN SORTE HINGST (kr. 7,50 — H. Hirschsprungs forlag).

En god drengebog, der beretter om en dreng, der sammen med en hest er de eneste overlevende fra en skibskatastrofe.

Sk.

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FIERN

FRA GRØNLAND

Divisionschefen for Grønland, Erik Dahl, har været på en 2-måneders rejse til Grønland, og han giver følgende friske rapport deroppe fra:

Christianshaab trop, der blev startet i oktober 1955, har allerede været på sin første tropstur. Nu skal der holdes en bazar, som spejderne laver husflidsarbejder til, og hvor de vil optræde med sange og sketch, for at skaffe penge til patruljeudrustning.

Polarulvene i Holsteinsborg har i efteråret været meget optaget af hjælpearbejde. Blandt andet tegnede de kortskitser af hele byen og forsynede alle husene med nummerplader, for at de fremmede læger og sygeplejersker under mæslingeepidemi kunne finde rundt til de syge. I vinter skal de opføre den barak, som de på deres sommertur var nede og vejvisere for de danske læger, sygeplejersker og husmoderafløserne, der var sendt op for at bekæmpe epidemien.

Sukkertoppen. Også her har der i efteråret raset en mæslingeepidemi, og spejderne blev organiseret i et hjælpekorps, der fungerede som stafetter og vejvisere for de danske læger, sygeplejersker og husmoderafløserne, der var sendt op for at bekæmpe epidemien.

Egedesminde. Troppen her er også nystartet. Spejderne har med byggelederens tilladelse foretaget en indsamling af kasserede byggematerialer og emballage rundt om på byggepladserne, og vil anvende det ved opførelsen af en trophytte. Spejderne vil bruge hvalryghvirvler til at sidde på rundt om pejsen. Var det ikke noget for en dansk

trop at få sådanne morsomme sider til lokalet eller lejrpladspladsen. Der er en mulighed for, at spejderne i Egedesminde vil sende jer nogle, hvis I kan tilbøde noget andet, specielt dansk tropsudstyr, i bytte.

Grønlandsmærker. Spejderne i Grønland, både de fra vort korps og fra de andre drenge- og pigekorps, har nu fået deres specielle Grønlandsmærke, som er et vævet stofmærke, udført efter tegning af en grønlandsk spejder, og som bæres på uniformen.

I Sdr. Omme

Der er startet en ny spejdertrop med 24 spejdere i 4 patruljer. Det er en lovende start!

Frederiksborg Amts distrikt

afholder jamboret i år i tiden fra 2. til 10. august. Jamborettens navn bliver »Borg-Jamborettens«, og stedet bliver Egedam ved Hillerød

Vi er mange —

ikke mindre end 6.361.700 hele verden over. Heraf er antallet af ulveunger 1.920.000, spejdere og skovmænd 3.146.000, rovere 81.500 og førerne 1.215.200. Men der er plads til mange endnu, så hvis du har en god ven, der endnu ikke er blevet spejder, så prøv på at få ham med til et patrulje- eller tropsmøde.

Rover 56

er en fin lille pjece, der indeholder roverprogrammet for den kommende tid. Højdepunktet bliver vel nok den 1. Nordiske Roverlejr, der skal afholdes ved Silkeborgsøerne og med kanofart på Gudenåen.

Robin Hood på Christianshavn er nu ved at komme med igen efter nogle års dvalen. I efteråret var troppens patruljer ude på en spændende natøvelse efter medicinmanden »Onde øjne«s guldskat. Efter at have besøgt medicinmanden og

Situation fra den spændende natøvelse.

hans krigere, gået efter tam-tamer og m. a., fandt Egerpatruljen hans guldskat og hjembragte den i triumf.

Øvelsen var et led i patroljekonkurrencen, som afsluttedes om søndagen. Også her fejrede Egerpatruljen triumf med at vinde både i lejrspport og i patroljeopgaver.

»Onkel«.

FRIMÆRKENYT

I forbindelse med den 8. verdens-jamboree i Canada udsendte det canadiske postvæsen et fem-cents grønt og gyldent frimærke.

Norsk invitation til 2 spejdere

Ulve og spejdere fra Skørping skabte i foråret megen glæde ved at plukke lysegrønne bøgegrene i Rold skov, som så blev sendt til Oslo og skænket til syge og gamle.

Nu meddeles det, at norsk Røde Kors vil invitere to spejdere til et fire dages ophold i fjeldet i vinter. Udvælgelsen vil blive foretaget af divisionschefen for Nørrejylland division — Jens Hvass.

Hærf divisionen

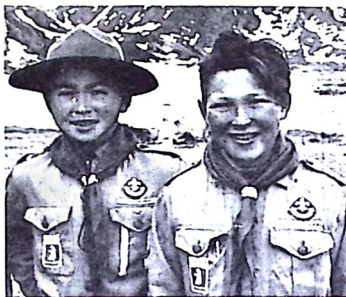
fylder 10 år og fejrer det første »runde« år ved en sammenkomst i Haderslev den 28. januar.

LEO-LIV

er navnet på en film over Leo-flokkens og troppens liv gennem det forløbne år. Filmen havde under stor succes premiere ved forældremødet i november.

Vent ikke med at læse Thorkel Vøggs artikel om skiløb til du selv skal ud på ski. Den fandtes side 6 og fortsættes i næste nummer.

Med disse glade smil

sender 1. og 2. Holsteinsborg trop, »Polarræven«, en venlig nytårshilsen til de mange spejderkammerater herhjemme, og det sker med mindet om den uforglemmelige Danmarkstur i sommeren 1954, som var rig på indtryk og oplevelser, som deltagerne med taknemmelighed og glæde vil mindes i lang tid fremover.

Poul.

5. GODTHAAB TROP

skal på sommerlejr i Norge til sommer. De skal på besøg hos deres frændetrop 2. Oslo trop, og sammen med den deltager de i Norsk Spejdguttforbunds korpselejr — Landslejer ved Voss.

Troppen er allerede i fuld gang med at samle penge sammen til rejsen derop og håber naturligvis, at lejren bliver den helt store oplevelse.

Nordborg trop

kan prale med en hel del svært tovværk, som lige er blevet anskaffet sammen med nogle taljer, og der bliver gjort god brug af det, bl. a. bygger man abebro (hængebro). Har du prøvet det?

Struer Søspejdertrop

Troppen, som tæller 7 spejdere og en fører, havde regnet med i eftersommeren at kunne tjene nogle penge ved at sælge lyngbuketter. Pengene skulle bruges til endelig betaling af et lånt fartøj. Men desværre så mislykkedes salget, idet der kun kom ca. 70 kr. ind, og det kunne jo ikke strække så langt.

Gode råd var dyre. Hovederne blev lagt i blød, og man kom til det resultat, at en spejderfest kunne bringe sagen i orden, og resultatet blev, at man tog fat på at indstudere Hostrups sangspil »Soldatlerløjer« med fem spejdere, tropsføreren og tropsrådsformanden som medvirkende. Endvidere hjalp nogle af byens flokførere som sufløse, akkompagnatør og instruktør.

Efter et par måneders forberedelse løb forestillingen af stablen, og resultatet blev en meget vellykket aften, der bragte troppen et godt stykke nærmere »redertitlen« og skaffede både vore tilhørere og os selv en fornøjelig aften.

»Skipper«.

Glimt fra Jamboreen. Disse 4 spejdere er fra Israel.

1. Odense trop,

der er en af landets ældste troppe, fejrede i november sin 45-års fødselsdag med en stor tropsfest.

ESPERANTO,

der som bekendt er et verdenshjelpeprog, tales også af en del spejdere og Sct. Georgsbrødre verden over. I tiden fra 28. juli til 12. august arrangerer den danske afdeling af Esperanto en international esperanto spejderlejr ved Damtofte og Gilwellhytten, hertil indbydes alle esperantotalende spejdere og gildebrødre.

Et nyt år begynder! Og dermed en ny årgang af Spejdernes Magasin, og det bliver den 40. årgang, et slags jubilæum, så vi skulle gerne, når årgangen er omme, kunne sige, at det blev en fin, fin jubilæums-årgang.

Er du nu klar over, at du kan være medvirkende til, at det bliver tilfældet? Hvordan? Jo, hvis du går rundt med en eller anden god idé til Spejdernes Magasin, så skriv ind om det, måske du selv kan lave nogle gode artikler eller referater, eller måske har du et godt fotografi eller en tegning, der kan bruges her i jert eget blad. Kort og godt: Lad mig høre fra dig, hvis du har noget på hjerte. —

Jeg sender samtidig en tak til alle, der i årets løb har været medvirkende til, at vi har kunnet bringe afvekslende stof i Magasinets spalter, og jeg siger vel mødt igen i den nye årgang.

Jeg håber naturligvis, at rigtig mange vil føle sig som medarbejdere i Magasinets nye årgang og dermed være med til at lave et godt spejderblad.

Godt nytår!

Skotte

Aarhus divisionen

arbejder videre med UNESCO's gavekuponplan. 4 troppe har i den sidste måned kastet sig over hver en opgave. Det er: 1., 2. og 3. Aarhus trop samt 1. Risskov trop.

I den sidste måned har de fleste af jamborettdeltagerne fra HEI-THAKROK genoplevet lejren, idet den farvefilm, der blev optaget i lejrperioden, er blevet færdig.

NUG DAVDE TIL ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

- Furess trop
PF Søren Leffmann
5. Odense - Sgt. Georgs trop
PF Sverre Møhring
PF Gregers K. Larsen
Frie Fugle
SM John Elsberg
SM Ole Thaysen
5. Godthaab trop
SM Erling Bækgaard
PF Frank Hansen
PF Bjørn Stabell

2. KL. SPEJDERE

- Frie Fugle
PF Leif Rasmussen
PA Per Elsberg
1. Gjentotte trop
PF Hans Dethlef Jensen
Flintebjerg trop, Randers
Curt Rasmussen
Ejvind Budtz-Jørgensen
Bjarne H. Nielsen
1. Randers trop
Finn Magaard Lauersen
Kurt Bülow Johansen
1. Juelsminde trop
Niels Jørgen Steenbjerg
Hans Erik Grove
1. Hellevad trop
PF Carsten Carstensen

1. Husum trop
Lasse Jensen
Ole Christensen
1. Langesø trop
PF Erik Pedersen
5. By
PF Knud Erik Lykkeberg
Furess trop
PF Jens Albrechtsen
PF Søren Leffmann
PF Alan Hjorth Rasmussen
10. Odense trop
PA Jens Brummer
1. Sorgenfri trop
Birger Hies

3. KL. SPEJDERE

- 100 km
5. Godthaab trop
PF Frank Hansen
PF Bjørn Stabell
Frie Fugle
SM Carl Hauschultz
SM Ole Thaysen
1. Randers trop
Finn Magaard Lauersen
Kurt Bülow Johansen
75 km
5. Godthaab trop
PF Jørgen Lindhardt
Rasmussen
PA Uno Vagn Rasmussen
1. Juelsminde trop
Niels Jørgen Steenbjerg

- Frie Fugle
PF Henrik Maegaard
Nielsen
PF Svend Mikkelsen
PA Erik Pætges
60 km
1. Randers trop
Jørgen Gad
Kaj Christensen
1. Husum trop
Lasse Jensen
Poul Erik Skov Larsen
Leif Olesen
1. Risskov trop
PF Erik Mosekilde

4. KL. SPEJDERE

10. Odense trop
PF Peder Schmidt
5. Godthaab trop
SM Erling Bækgaard
Madsen
1. Randers trop
Jørgen Gad
Frie Fugle
SM John Elsberg
SM Ole Thaysen

5. KL. SPEJDERE

5. Odense - Sgt. Georgs trop
SM Mogens Honoré
SM Finn Christensen

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

Glimt fra jamboreen. Jens Lind er her sammen med en indisk spejder.

Film om Baden-Powell

Det fortælles fra Hollywood, at producenten Frank Lloyd om kort tid vil begynde optagelserne af en film om Baden-Powells liv.

Det er meningen, at filmen skal være færdig til udsendelse i 1957,

da det som bekendt i det år er 100 år siden B.-P. blev født, og 50 år siden han begyndte spejderbevægelsen med en lejr på Brownsea Island. Det bliver en film, vi glæder os til at se.

Regnelegens løsning.

- 1) 27, 2) 6, 3) 12, 4) 8, 5) 1.

føler sig allerede veloplagt og i feststemning ved tanken om, at han er delagtig i et 40 års jubilæum.

Har du gode NYTÅRSFORSÆTTER?

Så er der deriblandt måske også dette at bringe orden i tingene, f. eks. dine blade.
Du kan få smukke kassetter til 2 årgange af »Spejdernes Magasin« til kr. 3.50 (det er kun kr. 1,75 pr. årgang).

GØR DET NUI

POPLIN-LUFFER
med teddybearfoer
6.75 — 8.25 — 9.75

RAGG SOKKER
orig. norske »Janus«
6.00 — 6.85 — 7.50

IS-SKØJTER
til at spænde på skistøvler
19.85 — 27.50

VINTER-UNIFORM

det vil sige dejlige varme knickers i den reglementerede farve og model.

TIL ULVEUNGER: mørkeblå Holmens-klæde m. foer
Livvidde: 62 — 64 — 66 — 68 — 70 — 72
32.50 33.50 34.50 35.50 36.50 37.50

TIL SPEJDERE: svært uldent khakistof m. foer
og med 2 baglommer
Livvidde: 66 — 68 — 70 — 72 — 74 — 76
37.50 38.50 39.50 40.50 41.50 42.50
voksne uden foer 43.50

af Wilson-stof,
kamgarn u. foer 43.00 45.00 47.00 49.00 51.00
voksne uden foer 66.00

Drengestørrelser kan leveres med foer + 4.00

Den bedste og billigste sweater under spejderblusen
er **DEN NORSKE »ISLÆNDER«**
— og så er den meget velegnet
til skolebrug.

DEN NORSKE ISLÆNDER

rød/sort m. rullekrave
10 år 12 år 14 år 16 år voksne
23.50 25.50 27.50 30.00 32.00-35.00
lyse m. rund hals
10 år 12 år 14 år 16 år voksne
29.00 31.00 33.00 34.50 36.50-41.50
lyse m. rullekrave
10 år 12 år 14 år 16 år voksne
31.00 33.00 35.00 37.00 39.00-44.00

SKISTØVLER

Svær juchtenlæderstøvle m. grey-houndsåler — som foto.

Voksen størrelser 65.50
Dreng størrelser 49.50 — 55.50 — 59.50
Randsyede skistøvler med lang snøring og af svært juchtenlæder:
Voksen størrelser .. 78.50 — 84.50
Dreng størrelser 62.50 — 67.50 — 72.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommuneleder
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg
Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

NORRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palm 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydensløvsvej 32, København V
Telefon VE 3686
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret